

Kisparti János

halálával erős tölgye dőlt ki a magyar tanügynek. Szinte el sem tudjuk hinni, hogy nincs már az élők sorában, hiszen maga volt a kitéphetetlen gyökerű életerő. Oszlop-ember volt és arra született, hogy nagy terveket, de nagy terheket is hordozzon. Úgy érezzük, hogy ezen a ponton kell keresnünk egyéniségének igazi belső formáját. Erős ember volt: világosan tudta, hogy mit akar, de meg is tudta valósítani, amit akart. De nemcsak világosan látott, hanem messzire is és mélyen is: ez a széles horizontú látás adott akarati energiáinak és tettvágyának olyan hatalmas lendítő erőt. Nagyot akart mindig, mert a lényegeset akarta — ez jelenti életében a filozófiai dimenziót, az igazi erőnek azt a bizonyos férfias ihletettséget, amely a megoldandó kérdéseknek mindig az egésze felé tör.

Sokan talán csak az ellenőrzőt látták és rettegték benne, pedig nem az ellenőrzés, hanem az irányítás volt a szívesebben vállalt feladata. A félmunkát, vagy éppen tehetetlenséget nem tűrte, de mert pozitív lélek volt, nem maradt meg a hiányolásnál, hanem biztos irányt mutatott a jó és helyes felé. Ezt annál könnyebben tehette, mert mindenhez értett, bár egyébként kerülte hatalmas tudásának és szellemi fölényének csillogtatását. Itt is erős ember maradt: elég volt rámutatnia a lényegre — csalhatatlan biztonsággal értett hozzá — és a sokszor talán ridegen mért kevés szóból is megérttük, hogy mindig sokat tudott mondani.

Erős ember volt, nem érzékenykedett, nem lágyult el, mert lelkének érzelmi erőit is a filozófiai beállítottsága irá-

nyitotta. Eszmék, elhatározások és nagy elgondolások magaslátán állt és így az embereket akaratlanul is bizonyos aprioritás alapján, végső értelmi és akaratú szándékai szerint, tehát a maga belső formája szerint ítélte meg. Vezérnek született és inkább parancsolni akart, mint megérteni, illetve a megértést mindig végső elgondolásához, lényeglátásához mérte.

A Gondviselés kifürkészhetetlen akaratából korán kellett elmennie, de mélyebb nyomokat hosszabb élete esetén sem hagyhatott volna maga után. Erős ember volt és megállta az Idő merlegén is a próbát: néhány év alatt is ércnél maradandóbb emléket állított magának.